01001922907030016

3743

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ — **Αρ. Φύλλου 192**

29 Ιουλίου 2003

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3171

Κύρωση της Σύμβασης για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σχετικών με υποχρεώσεις διατροφής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σχετικών με υποχρεώσεις διατροφής που υπογράφηκε στη Χάγη στις 2 Οκτωβρίου 1973, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF DECISIONS RELATING TO MAINTENANCE OBLIGATIONS

The States signatory to this Convention,

Desiring to establish common provisions to govern the reciprocal recognition and enforcement of decisions relating to maintenance obligations in respect of adults,

Desiring to coordinate these provisions and those of the Convention of the 15th of April 1958 on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations in Respect of Children,

Have resolved to conclude a Convention for this purpose and have agreed upon the following provisions:

CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

This Convention shall apply to a decision rendered by a judicial or administrative authority in a Contracting State in respect of a maintenance obligation arising from a family relationship, parentage, marriage or affinity, including a maintenance obligation towards an infant who is not legitimate, between –

(1) a maintenance creditor and a maintenance debtor; or

(2) a maintenance debtor and a public body which claims reimbursement of benefits given to a maintenance creditor.

It shall also apply to a settlement made by or before such an authority ("transaction") in respect of the said obligations and between the same parties (hereafter referred to as a "settlement").

Article 2

This Convention shall apply to a decision or settlement however described.

It shall also apply to a decision or settlement modifying a previous decision or settlement, even in the case where this originates from a non-Contracting State.

It shall apply irrespective of the international or internal character of the maintenance claim and whatever may be the nationality or habitual residence of the parties.

Article 3

If a decision or settlement does not relate solely to a maintenance obligation, the effect of the Convention is limited to the parts of the decision or settlement which concern maintenance obligations.

CHAPTER II – CONDITIONS FOR RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF DECISIONS

Article 4

A decision rendered in a Contracting State shall be recognised or enforced in another Contracting State –

(1) if it was rendered by an authority considered to have jurisdiction under Article 7 or 8; and

(2) if it is no longer subject to ordinary forms of review in the State of origin.

Provisionally enforceable decisions and provisional measures shall, although subject to ordinary forms of review, be recognised or enforced in the State addressed if similar decisions may be rendered and enforced in that State.

Article 5

Recognition or enforcement of a decision may, however, be refused –

(1) if recognition or enforcement of the decision is manifestly incompatible with the public policy ("ordre public") of the State addressed; or

(2) if the decision was obtained by fraud in connection with a matter of procedure; or

(3) if proceedings between the same parties and having the same purpose are pending before an authority of the State addressed and those proceedings were the first to be instituted; or

(4) if the decision is incompatible with a decision rendered between the same parties and having the same purpose, either in the State addressed or in another State, provided that this latter decision fulfils the conditions necessary for its recognition and enforcement in the State addressed.

Article 6

Without prejudice to the provisions of Article 5, a decision rendered by default shall be recognised or enforced only if notice of the institution of the proceedings, including notice of the substance of the claim, has been served on the defaulting party in accordance with the law of the State of origin and if, having regard to the circumstances, that party has had sufficient time to enable him to defend the proceedings.

Article 7

An authority in the State of origin shall be considered to have jurisdiction for the purposes of this Convention –

(1) if either the maintenance debtor or the maintenance creditor had his habitual residence in the State of origin at the time when the proceedings were instituted; or

(2) if the maintenance debtor and the maintenance creditor were nationals of the State of origin at the time when the proceedings were instituted; or

(3) if the defendant had submitted to the jurisdiction of the authority, either expressly or by defending on the merits of the case without objecting to the jurisdiction.

Article 8

Without prejudice to the provisions of Article 7, the authority of a Contracting State which has given judgment on a maintenance claim shall be considered to have jurisdiction for the purposes of this Convention if the maintenance is due by reason of a divorce or a legal separation, or a declaration that a marriage is void or annulled, obtained from an authority of that State recognised as having jurisdiction in that matter, according to the law of the State addressed.

Article 9

The authority of the State addressed shall be bound by the findings of fact on which the authority of the State of origin based its jurisdiction.

Article 10

If a decision deals with several issues in an application for maintenance and if recognition or enforcement cannot be granted for the whole of the decision, the authority of the State addressed shall apply this Convention to that part of the decision which can be recognised or enforced.

Article 11

If a decision provided for the periodical payment of maintenance, enforcement shall be granted in respect of payments already due and in respect of future payments.

Article 12

There shall be no review by the authority of the State addressed of the merits of a decision, unless this Convention otherwise provides.

CHAPTER III – PROCEDURE FOR RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF DECISIONS

Article 13

The procedure for the recognition or enforcement of a decision shall be governed by the law of the State addressed, unless this Convention otherwise provides.

Article 14

Partial recognition or enforcement of a decision can always be applied for.

Article 15

A maintenance creditor, who, in the State of origin, has benefited from complete or partial legal aid or exemption from costs or expenses, shall be entitled, in any proceedings for recognition or enforcement, to benefit from the most favourable legal aid or the most extensive exemption from costs or expenses provided for by the law of the State addressed.

Article 16

No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in the proceedings to which the Convention refers.

Article 17

The party seeking recognition or applying for enforcement of a decision shall furnish –

(1) a complete and true copy of the decision;

(2) any document necessary to prove that the decision is no longer subject to the ordinary forms of

review in the State of origin and, where necessary, that it is enforceable;

(3) if the decision was rendered by default, the original or a certified true copy of any document required to prove that the notice of the institution of proceedings, including notice of the substance of claim, has been properly served on the defaulting party according to the law of the State of origin;

(4) where appropriate, any document necessary to prove that he obtained legal aid or exemption from costs or expenses in the State of origin;

(5) a translation, certified as true, of the above-mentioned documents unless the authority of the State addressed dispenses with such translation.

If there is a failure to produce the documents mentioned above or if the contents of the decision do not permit the authority of the State addressed to verify whether the conditions of this Convention have been fulfilled, the authority shall allow a specified period of time for the production of the necessary documents.

No legalisation or other like formality may be required.

CHAPTER IV – ADDITIONAL PROVISIONS RELATING TO PUBLIC BODIES

Article 18

A decision rendered against a maintenance debtor on the application of a public body which claims reimbursement of benefits provided for a maintenance creditor shall be recognised and enforced in accordance with this Convention –

(1) if reimbursement can be obtained by the public body under the law to which it is subject; and

(2) if the existence of a maintenance obligation between the creditor and the debtor is provided for by the internal law applicable under the rules of private international law of the State addressed.

Article 19

A public body may seek recognition or claim enforcement of a decision rendered between a maintenance creditor and maintenance debtor to the extent of the benefits provided for the creditor if it is entitled *ipso jure*, under the law to which it is subject, to seek recognition or claim enforcement of the decision in place of the creditor.

Article 20

Without prejudice to the provisions of Article 17, the public body seeking recognition or claiming enforcement of a decision shall furnish any document necessary to prove that it fulfils the conditions of sub-paragraph 1, of Article 18 or Article 19, and that benefits have been provided for the maintenance creditor.

CHAPTER V – SETTLEMENTS

Article 21

A settlement which is enforceable in the State of origin shall be recognised and enforced subject to the same conditions as a decision so far as such conditions are applicable to it.

CHAPTER VI – MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 22

A Contracting State, under whose law the transfer of funds is restricted, shall accord the highest priority to the transfer of funds payable as maintenance or to cover costs and expenses in respect of any claim under this Convention.

Article 23

This Convention shall not restrict the application of an international instrument in force between the State of origin and the State addressed or other law of the State addressed for the purposes of obtaining recognition or enforcement of a decision or settlement.

Article 24

This Convention shall apply irrespective of the date on which a decision was rendered.

Where a decision has been rendered prior to the entry into force of the Convention between the State of origin and the State addressed, it shall be enforced in the latter State only for payments falling due after such entry into force.

Article 25

Any Contracting State may, at any time, declare that the provisions of this Convention will be extended, in relation to other States making a declaration under this Article, to an official deed ("acte authentique") drawn up by or before an authority or public official and directly enforceable in the State of origin insofar as these provisions can be applied to such deeds.

Article 26

Any Contracting State may, in accordance with Article 34, reserve the right not to recognise or enforce –

(1) a decision or settlement insofar as it relates to a period of time after a maintenance creditor attains

the age of twenty-one years or marries, except when the creditor is or was the spouse of the maintenance debtor;

(2) a decision or settlement in respect of maintenance obligations

a) between persons related collaterally;

b) between persons related by affinity;

(3) a decision or settlement unless it provides for the periodical payment of maintenance.

A Contracting State which has made a reservation shall not be entitled to claim the application of this Convention to such decisions or settlements as are excluded by its reservation.

Article 27

If a Contracting State has, in matters of maintenance obligations, two or more legal systems applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system which its law designates as applicable to a particular category of persons.

Article 28

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law apply in relation to the recognition and enforcement of maintenance decisions –

(1) any reference to the law or procedure or authority of the State of origin shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which the decision was rendered;

(2) any reference to the law or procedure or authority of the State addressed shall be construed as referring to the law or procedure or authority of the territorial unit in which recognition or enforcement is sought;

(3) any reference made in the application of sub-paragraph 1 or 2 to the law or procedure of the State of origin or to the law or procedure of the State addressed shall be construed as including any relevant legal rules and principles of the Contracting State which apply to the territorial units comprising it;

(4) any reference to the habitual residence of the maintenance creditor or the maintenance debtor in the State of origin shall be construed as referring to his habitual residence in the territorial unit in which the decision was rendered.

Any Contracting State may, at any time, declare that it will not apply any one or more of the foregoing rules to one or more of the provisions of this Convention.

Article 29

This Convention shall replace, as regards the States who are Parties to it, the Convention on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations in Respect of Children, concluded at The Hague on the 15th of April 1958.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 30

This Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Twelfth Session.

It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 31

Any State which has become a Member of the Hague Conference on Private International Law after the date of its Twelfth Session, or which is a Member of the United Nations or of a specialised agency of that Organisation, or a Party to the Statute of the International Court of Justice may accede to this Convention after it has entered into force in accordance with the first paragraph of Article 35.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the twelve months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph 3 of Article 37.

Such an objection may also be raised by Member States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 32

Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect on the date of entry into force of the Convention for the State concerned.

At any time thereafter, such extensions shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

The extension shall have effect as regards the relations between the Contracting States which have not raised an objection to the extension in the twelve months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph 4 of Article 37 and the territory or territories for the international relations of which the State in question is responsible and in respect of which the notification was made.

Such an objection may also be raised by Member States when they ratify, accept or approve the Convention after an extension.

Any such objection shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Article 33

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law apply in relation to the recognition and enforcement of maintenance decisions, it may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them, and may modify its declaration by submitting another declaration at any time thereafter.

These declarations shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands, and shall state expressly the territorial unit to which the Convention applies.

Other Contracting States may decline to recognise a maintenance decision if, at the date on which recognition is sought, the Convention is not applicable to the territorial unit in which the decision was rendered.

Article 34

Any State may, not later than the moment of its ratification, acceptance, approval or accession, make one or more of the reservations referred to in Article 26. No other reservation shall be permitted.

Any State may also, when notifying an extension of the Convention in accordance with Article 32, make one or more of the said reservations applicable to all or some of the territories mentioned in the extension.

Any Contracting State may at any time withdraw a reservation it has made. Such a withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands.

Such a reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Article 35

This Convention shall enter into force on the first day of the third calendar month after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 30.

Thereafter the Convention shall enter into force

– for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval;

– for each acceding State, on the first day of the third calendar month after the expiry of the period

referred to in Article 31;

– for a territory to which the Convention has been extended in conformity with Article 32, on the first day of the third calendar month after the expiry of the period referred to in that Article.

Article 36

This Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 35, even for States which have ratified, accepted, approved or acceded to it subsequently.

If there has been no denunciation, it shall be renewed tacitly every five years.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands, at least six months before the expiry of the five year period. It may be limited to certain of the territories to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 37

The Ministry of Foreign Affairs of the Netherlands shall notify the States Members of the Conference, and the States which have acceded in accordance with Article 31, of the following –

(1) the signatures and ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 30;

(2) the date on which this Convention enters into force in accordance with Article 35;

(3) the accessions referred to in Article 31 and the dates on which they take effect;

(4) the extensions referred to in Article 32 and the dates on which they take effect;

(5) the objections raised to accessions and extensions referred to in Articles 31 and 32;

(6) the declarations referred to in Articles 25 and 32;

(7) the denunciations referred to in Article 36;

(8) the reservations referred to in Articles 26 and 34 and the withdrawals referred to in Article 34.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 2nd day of October, 1973, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through the diplomatic channel, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Twelfth Session.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

Τα Κράτη που υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Επιθυμώντας να θεσπίσουν κοινές διατάξεις για να ρυθμίσουν την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σχετικών με υποχρεώσεις διατροφής ενηλίκων.

Επιθυμώντας να εναρμονίσουν τις διατάξεις αυτές με εκείνες της Συμβάσεως της 15ης Απριλίου 1958 για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων διατροφής τέκνων,

Αποφάσισαν να συνάψουν Σύμβαση για το σκοπό αυτό και συμφώνησαν τις ακόλουθες διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΑΡΘΡΟ 1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στις αποφάσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, συγγένεια, γάμο ή αγχιστεία, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων διατροφής μη νομίμου τεκνού, οι οποίες εκδίδονται από τι; δικαστικές η διοικητικές Αρχές ενός συμβαλλομένου Κράτους μεταξύ:

1. δικαιούχου και υπόχρεου διατροφής ή

2. υπόχρεου διατροφής και ενός δημοσίου φορέα, ο οποίος αξιώνει την απόδοση της παροχής που καταβλήθηκε στο δικαιούχο της διατροφής.

Εφαρμόζεται επίσης στους συμβιβασμούς, που καταρτίζονται γι αυτές τις υποθέσει: ενώπιον αυτών των Αρχών και μεταξύ των προσώπων αυτών.

ΑΡΘΡΟ 2. Η Σύμβαση εφαρμόζεται σε αποφάσεις και συμβιβασμούς, όπως και αν ονομάζονται.

Εφαρμόζεται επίσης σε αποφάσεις ή συμβιβασμούς που τροποποιούν μια προγενέστερη απόφαση ή συμβιβασμό, ακόμη και στην περίπτωση που προέρχομαι από μη συμβαλλόμενο Κράτος.

Εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του διεθνούς ή εσωτερικού χαρακτήρα της απαιτήσεως διατροφής καθώς και ασχέτως της ιθαγένειας ή της συνήθους διαμονής των μερών.

ΑΡΘΡΟ 5. Αν η απόφαση ή ο συμβιβασμός δεν αφορά μόνο υποχρέωση διατροφής, η ισχύς της Συμβάσεως περιορίζεται σ' αυτήν την τελευταία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II - ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟ 4. Η απόφαση που εκδόθηκε σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος θα αναγνωρίζεται ή θα κηρύσσεται εκτελεστή σε άλλο συμβαλλόμενο Κράτος:

1. αν εκδόθηκε από Αρχή που θεωρείται ότι είχε διεθνή δικαιοδοσία με την έννοια των άρθρων 7 ή 8 και

2. αν δεν υπόκειται πλέον σε τακτικά ένδικα μέσα στο Κράτος προελεύσεως.

Οι προσωρινώς εκτελεστές αποφάσεις και τα ασφαλιστικά μέτρα, ακόμη και αν υπόκειται σε τακτικά ένδικα μέσα, αναγνωρίζονται ή κηρύσσομαι εκτελεστά στο Κράτος εκτελέσεως, αν παρόμοιες αποφάσεις εκδίδονται και εκτελούνται σ' αυτό.

ΑΡΘΡΟ 5. Η αναγνώριση η εκτέλεση της αποφάσεως μπορεί, εν τούτοις, να αποκλεισθεί:

1. η αναγνώριση ή η εκτέλεση της αποφάσεως είναι πρόδηλα ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του Κράτους εκτελέσεως ή

2. αν η απόφαση είναι αποτέλεσμα απάτης σχετικά με τη διαδικασία η

3. αν μια διαφορά μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για το ίδιο αντικείμενο εκκρεμεί ενώπιον Αρχής του Κράτους εκτελέσεως που έχει πρώτη επιληφθεί ή

4. αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε μεταξύ των ίδιων διαδίκων και για το ίδιο αντικείμενο είτε στο Κράτος εκτελέσεως είτε σε άλλο Κράτος, εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την αναγνώριση και την εκτέλεση της στο Κράτος εκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟ 6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 5, μία απόφαση που εκδόθηκε ερήμην αναγνωρίζεται ή κηρύσσεται εκτελεστή μόνο αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης με τα ουσιώδη στοιχεία της αγωγής κοινοποιήθηκε ή επιδόθηκε στον ερημοδικήσαντα διάδικο σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους προελεύσεως και εάν, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, ο διάδικος αυτός είχε στη διάθεση του επαρκή προθεσμία να παρουσιάσει την άμυνά του.

ΑΡΘΡΟ 7. Η Αρχή του Κράτους προελεύσεως θεωρείται ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία κατά την έννοια της Συμβάσεως:

1. αν ο υπόχρεος ή ο δικαιούχος της διατροφής είχε τη συνήθη διαμονή του στο Κράτος προελεύσεως κατά την έναρξη της διαδικασίας ή

2. αν ο υπόχρεος και ο δικαιούχος της διατροφής είχαν την ιθαγένεια του Κράτους προελεύσεως κατά την έναρξη της διαδικασίας ή

3. αν ο εναγόμενος υποβλήθηκε στη διεθνή δικαιοδοσία της Αρχής αυτής είτε ρητά είτε απαντώντας επί της ουσίας, χωρίς να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία.

ΑΡΘΡΟ 8. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 7, οι Αρχές συμβαλλομένου Κράτους που αποφάνθηκαν για την αξίωση διατροφής, θεωρούνται ότι έχουν διεθνή δικαιοδοσία κατά την έννοια της Συμβάσεως, αν η διατροφή αυτή οφείλεται λόγω διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού, ακυρώσεως ή ακυρότητας του γάμου που απαγγέλθηκαν από Αρχή του Κράτους αυτού, η οποία είχε σχετικά διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους εκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟ 9. Η Αρχή του Κράτους εκτελέσεως δεσμεύεται από τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, στα οποία η Αρχή του Κράτους προελεύσεως θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία της.

ΑΡΘΡΟ 10. Αν η απόφαση κρίνει επί πολλών αξιώσεων που είχαν σωρευθεί στην ίδια αγωγή διατροφής και δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ή να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, η Αρχή του Κράτους εκτελέσεως εφαρμόζει τη Σύμβαση στο τμήμα εκείνο της αποφάσεως που μπορεί να αναγνωρισθεί ή να κηρυχθεί εκτελεστό.

ΑΡΘΡΟ 11. Αν η απόφαση επιδικάσει περιοδικώς καταβαλλόμενη διατροφή, κηρύσσεται εκτελεστή τόσο ως προς τις ληξιπρόθεσμες δόσεις όσο και ως προς τις μελλοντικές.

ΑΡΘΡΟ 12. Η Αρχή του Κράτους εκτελέσεως δεν προβαίνει σε κατ' ουσίαν έλεγχο της αποφάσεως, εκτός αν η Σύμβαση ορίζει διαφορετικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III - ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟ 13. Η διαδικασία της αναγνωρίσεως ή της εκτελέσεως της αποφάσεως διέπεται από το δίκαιο του Κράτους εκτελέσεως, εκτός αν η Σύμβαση ορίζει διαφορετικά.

ΑΡΘΡΟ 14. Η μερική αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεως είναι πάντοτε δυνατό να ζητηθεί.

ΑΡΘΡΟ 15. Ο δικαιούχος της διατροφής, στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά δωρεάν δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο Κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει στο πλαίσιο κάθε διαδικασίας αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως, την ευμενέστερη μεταχείριση που προβλέπει το δίκαιο του Κράτους εκτελέσεως σε σχέση με τη δωρεάν νομική συνδρομή ή την απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

ΑΡΘΡΟ 16. Καμιά εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί για την εξασφάλιση της καταβολής των εξόδων και δαπανών στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπονται από τη Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 17. Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση αποφάσεως, οφείλει να προσκομίσει:

1. πλήρες και ακριβές αντίγραφο της αποφάσεως

2. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι η απόφαση δεν υπόκειται πλέον σε ένδικα μέσα στο Κράτος προελεύσεως και, αν συντρέχει περίπτωση, ότι είναι εκτελεστή σ' αυτό

3. αν πρόκειται για ερήμην απόφαση, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου κατάλληλου να αποδείξει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης με τα ουσιώδη στοιχεία της αγωγής κοινοποιήθηκε ή επιδόθηκε κανονικά - στον ερημοδικήσαντα διάδικο σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους προελεύσεως

4. αν συντρέχει περίπτωση, κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι του παρασχέθηκε δωρεάν νομική συνδρομή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο Κράτος προελεύσεως

5. επικυρωμένη μετάφραση των εγγράφων που αναφέρονται ανωτέρω, εκτός αν η Αρχή του Κράτους εκτελέσεως απαλλάσσει το διάδικο από τη σχετική υποχρέωση.

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται ανωτέρω ή αν το περιεχόμενο της αποφάσεως δεν επιτρέπει στην Αρχή του Κράτους εκτελέσεως να ελέγξει τη συνδρομή των όρων της Συμβάσεως, η Αρχή αυτή ορίζει προθεσμία για την προσαγωγή όλων των αναγκαίων εγγράφων.

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν μπορεί να απαιτηθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 18. Η απόφαση που εκδόθηκε κατά υπόχρεου διατροφής υστέρα από αγωγή ενός δημόσιου φορέα ο οποίος αξιώνει την απόδοση των παροχών που καταβλήθηκαν στο δικαιούχο της διατροφής αναγνωρίζεται και κηρύσσεται εκτελεστή σύμφωνα με τη Σύμβαση:

1. αν η απόδοση μπορεί να επιτευχθεί από τον φορέα αυτόν, σύμφωνα με το δίκαιο που τον διέπει και

2. αν η ύπαρξη υποχρεώσεως διατροφής μεταξύ του δικαιούχου και του υπόχρεου προβλέπεται από το εσωτερικό δίκαιο, το εφαρμοστέο σύμφωνα με το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο του Κράτους εκτελέσεως.

ΑΡΘΡΟ 19. Ένας δημόσιος φορέας μπορεί, στο μέτρο των παροχών που καταβλήθηκαν στο δικαιούχο, να ζητήσει την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεως που εκδόθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του υπόχρεου της διατροφής, αν, σύμφωνα με το δίκαιο που τον διέπει, νομιμοποιείται αυτοδικαίως να επικαλεσθεί την αναγνώριση ή να ζητήσει την εκτέλεση της αποφάσεως αντί του δικαιούχου.

ΑΡΘΡΟ 20. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 17, ο δημόσιος φορέας που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση, οφείλει να προσκομίσει κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18, αριθμός 1, ή στο άρθρο 19 και ότι οι παροχές έχουν καταβληθεί στο δικαιούχο της διατροφής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

ΑΡΘΡΟ 21. Συμβιβασμοί που είναι εκτελεστοί στο Κράτος προελεύσεως, αναγνωρίζονται και κηρύσσονται εκτελεστοί με τους ίδιους όρους όπως και οι αποφάσεις, στο μετρό που οι όροι μπορούν να εφαρμοσθούν σ' αυτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 22. Τα συμβαλλόμενα Κράτη, το δίκαιο των οποίων επιβάλλει περιορισμούς στη μεταφορά κεφαλαίων, θα παρέχουν τη μεγαλύτερη δυνατή προτεραιότητα στη μεταφορά κεφαλαίων που προορίζονται να καταβληθούν ως διατροφή ή να καλύψουν έξοδα και δαπάνες σχετικά με όλες τις αιτήσεις που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 23. Η Σύμβαση δεν εμποδίζει ούτε την εφαρμογή άλλης διεθνούς συμβάσεως μεταξύ του Κράτους προελεύσεως και του Κράτους εκτελέσεως ούτε του δικαίου του Κράτους προελεύσεως, προκειμένου να επιτευχθεί η αναγνώριση ή η εκτέλεση αποφάσεως ή συμβιβασμού.

ΑΡΘΡΟ 24. Η Σύμβαση εφαρμόζεται όποια και αν είναι η ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως.

Σε περίπτωση που η απόφαση εκδόθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως στις σχέσεις μεταξύ του Κράτους προελεύσεως και του Κράτους εκτελέσεως, κηρύσσεται εκτελεστή στο τελευταίο αυτό Κράτος μόνο για τις δόσεις που θα καταστούν ληξιπρόθεσμες μεταγενέστερα.

ΑΡΘΡΟ 25. Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί οποτεδήποτε να δηλώσει, ότι οι διατάξεις της Συμβάσεως θα εκτείνονται στις σχέσεις του με τα Κράτη που θα έχουν κάνει την ίδια δήλωση, σε κάθε δημόσιο έγγραφο που συντάσσεται ενώπιον Αρχής ή δημοσίου υπαλλήλου και που είναι αμέσως εκτελεστό στο Κράτος προελεύσεως, στο μέτρο που οι διατάξεις αυτές μπορούν να εφαρμοσθούν σε τέτοια έγγραφα.

ΑΡΘΡΟ 26. Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 34, να επιφυλαχθεί του δικαιώματος να μην αναγνωρίζει ούτε να κηρύσσει εκτελεστές:

1. αποφάσεις και συμβιβασμούς που αφορούν διατροφή οφειλόμενη για περίοδο μεταγενέστερη του γάμου ή του 21 ου έτους της ηλικίας του δικαιούχου, από πρόσωπο άλλο εκτός από το σύζυγο η τον πρώην σύζυγο του δικαιούχου

2. αποφάσεις και συμβιβασμούς σε υποθέσεις διατροφής

α) μεταξύ συγγενών σε πλάγια γραμμή

β) μεταξύ συγγενών εξ αγχιστείας

3. αποφάσεις και συμβιβασμούς, που δεν προβλέπουν περιοδική καταβολή της διατροφής.

Κανένα συμβαλλόμενο Κράτος που θα έχει κάνει χρήση επιφυλάξεως δεν θα μπορεί να επικαλεσθεί την εφαρμογή της Συμβάσεως σε αποφάσεις και συμβιβασμούς που με την επιφύλαξή του απέκλεισε.

ΑΡΘΡΟ 27. Αν σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος υπάρχουν, για θέματα διατροφής, δύο η περισσότερα δικαιικά συστήματα που εφαρμόζονται σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων, οποιαδήποτε αναφορά στο δίκαιο αυτού του Κράτους θεωρείται ότι γίνεται προς εκείνο το συγκεκριμένο δικαιικό σύστημα, που το δίκαιό του ορίζει ως εφαρμοστέο σε μία ιδιαίτερη κατηγορία προσώπων.

ΑΡΘΡΟ 28. Αν συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει δύο η περισσότερες εδαφικές περιοχές, στις οποίες εφαρμόζονται σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων διατροφής διαφορετικά δικαιικά συστήματα:

1. Κάθε αναφορά στο δίκαιο, τη διαδικασία ή την Αρχή του Κράτους προελεύσεως θεωρείται ότι γίνεται προς το δίκαιο, τη διαδικασία ή την Αρχή της περιοχής, στην οποία εκδόθηκε η απόφαση.

2. Κάθε αναφορά στο δίκαιο, τη διαδικασία ή την Αρχή του Κράτους εκτελέσεως θεωρείται ότι γίνεται προς το δίκαιο, τη διαδικασία ή την Αρχή της περιοχής, στην οποία γίνεται επίκληση της αναγνωρίσεως ή της εκτελέσεως·

3. Κάθε αναφορά που γίνεται, κατά την εφαρμογή των αριθμών 1 και 2, είτε στο δίκαιο ή τη διαδικασία του Κράτους προελεύσεως είτε στο δίκαιο ή τη διαδικασία του Κράτους εκτελέσεως, πρέπει να ερμηνεύεται ότι περιλαμβάνει όλους τους σχετικούς κανόνες και αρχές δικαίου του συμβαλλόμενου Κράτους, που εφαρμόζονται στις εδαφικές περιοχές οι οποίες το απαρτίζουν.

4. Κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή του δικαιούχου ή του υπόχρεου διατροφής μέσα στο Κράτος προελεύσεως, θεωρείται ότι γίνεται προς τη συνήθη διαμονή του μέσα στην εδαφική περιοχή, στην οποία εκδόθηκε η απόφαση Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί οποτεδήποτε να δηλώσει, ότι δεν θα εφαρμόζει έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω κανόνες αυτούς σε μία ή περισσότερες διατάξεις της Συμβάσεως.

ΑΡΘΡΟ 29. Στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων Κρατών η παρούσα Σύμβαση αντικαθιστά τη Σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων διατροφής τέκνων που συνομολογήθηκε στη Χάγη στις 15 Απριλίου 1958.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII -ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 30. Η Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη που ήταν Μέλη της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου κατά τη 12η σύνοδό της.

Θα επικυρωθεί, θα γίνει αποδεκτή ή θα εγκριθεί και τα έγγραφα επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως θα κατατεθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

ΑΡΘΡΟ 31. Κάθε Κράτος που έγινε Μέλος της Συνδιασκέψεως μετά τη 12η σύνοδο, ή είναι Μέλος του ΟΗΕ, ή ειδικευμένου οργανισμού του ή είναι Μέρος του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου, μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος της, σύμφορα με το άρθρο 35 παρ 1.

Το έγγραφο προσχωρήσεως θα κατατεθεί στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

Η προσχώρηση θα παράγει αποτελέσματα μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος Κράτους και των συμβαλλομένων Κρατών που δε θα προβάλουν αντιρρήσεις στην προσχώρηση αυτή μέσα στους δώδεκα μήνες μετά τη λήψη της γνωστοποιήσεως που προβλέπεται στον αριθμό 3 του άρθρου 37. Τέτοιες αντιρρήσεις μπορούν επίσης θα προβληθούν από κάθε Κράτος μέλος κατά τη μεταγενέστερη της προσχωρήσεως επικύρωση. αποδοχή ή έγκριση της Συμβάσεως.

Οι αντιρρήσεις αυτές θα γνωστοποιηθούν στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

ΑΡΘΡΟ 32. Κάθε Κράτος, κατά την υπογραφή, επικύρωση, έγκριση, αποδοχή η προσχώρηση, μπορεί θα δηλώσει ότι η Σύμβαση θα εφαρμόζεται σε όλα τα εδάφη που εκπροσωπεί διεθνώς ή σε ένα η περισσότερα από αυτά Η δήλωση θα παράγει αποτελέσματα από την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως στο Κράτος αυτό.

Κάθε μεταγενέστερη παρόμοιο δήλωση επεκτάσεως της εδαφικής εφαρμογής της Συμβάσεως θα γνωστοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

Η επέκταση θα παράγει αποτελέσματα στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλομένων Κρατών, τα οποία μέσα στους δώδεκα μήνες που ακολουθούν τη λήψη της γνωστοποιήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 37 αριθμός 4, δεν θα προβάλουν σχετικές αντιρρήσεις και του εδάφους ή των εδαφών για τα οποία έγινε η γνωστοποίηση.

Τέτοιες αντιρρήσεις μπορούν επίσης να προβληθούν από κάθε Κράτος μέλος κατά τη μεταγενέστερη της επεκτάσεως επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

Οι αντιρρήσεις αυτές θα γνωστοποιηθούν στο Υπουργείο Εσωτερικών της Ολλανδίας.

ΑΡΘΡΟ 33. Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος που περιλαμβάνει δύο ή περισσότερες εδαφικές περιοχές, στις οποίες εφαρμόζονται σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων διατροφής, διαφορετικά δικαιικά συστήματα, μπορεί κατά την υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει, ότι η παρούσα σύμβαση θα εφαρμόζεται σε όλες αυτές τις περιοχές, ή μόνο σε μία ή περισσότερες από αυτές και θα μπορεί οποτεδήποτε να τροποποιεί αυτή τη δήλωση, προβαίνοντας σε νέα.

Οι δηλώσεις θα γνωστοποιούνται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας και θα προσδιορίζουν ρητά την εδαφική περιοχή στην οποία θα εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Τα αλλά συμβαλλόμενα Κράτη θα μπορούν να αρνηθούν να αναγνωρίσουν απόφαση διατροφής, αν, την ημέρα που γίνεται επίκληση της αναγνωρίσεως, η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται στην εδαφική περιοχή στην οποία εκδόθηκε η απόφαση.

ΑΡΘΡΟ 34. Κάθε Κράτος, το αργότερο κατά την επικύρωση, αποδοχή, έγκριση, ή προσχώρηση, μπορεί να διατυπώσει μία η περισσότερες από τις επιφυλάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 26. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν επιτρέπεται.

Κάθε Κράτος μπορεί επίσης, κατά τη γνωστοποίηση της επεκτάσεως της εδαφικής εφαρμογής της Συμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 32, να διατυπώσει μία ή περισσότερες από τις επιφυλάξεις αυτές με αποτελέσματα περιορισμένα στα εδάφη που αναφέρονται στη δήλωση επεκτάσεως ή σε ορισμένα μόνο από αυτά.

Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να οποτεδήποτε να ανακαλέσει επιφύλαξη που έχει διατυπώσει. Η ανάκληση θα γνωστοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας.

Τα αποτελέσματα της επιφυλάξεως παύουν την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την αναφερόμενη στην προηγούμενη παράγραφο γνωστοποίηση.

ΑΡΘΡΟ 35. Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει, την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί

την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 30.

Στη συνεχεία η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει:

1. για καθένα από τα υπογράφοντα Κράτη που την επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα, την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως·

2. για κάθε Κράτος που προσχωρεί σ' αυτήν, την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την εκπνοή της προβλεπόμενης στο άρθρο 31 προθεσμίας·

3. για τα εδάφη στα οποία η εφαρμογή της Συμβάσεως επεκτάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 32, την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί την εκπνοή της προβλεπόμενης στο άρθρο αυτό προθεσμίας.

ΑΡΘΡΟ 36. Η Σύμβαση θα έχει διάρκεια πέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ 1, ακόμα και για τα Κράτη που θα την επικυρώσουν, αποδεχθούν ή εγκρίνουν, ή θα προσχωρήσουν σ' αυτήν μεταγενέστερα. Η Σύμβαση θα ανανεώνεται σιωπηρά κάθε πέντε έτη, εκτός αν καταγγελθεί.

Η καταγγελία θα γνωστοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας. τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των πέντε ετών. Μπορεί να περιορίζεται σε ορισμένα από τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Η καταγγελία θα παράγει αποτελέσματα μόνο ως προς το Κράτος που τη γνωστοποιεί. Η Σύμβαση θα παραμένει σε ισχύ για τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα Κράτη.

ΑΡΘΡΟ 37. Το Υπουργείο Εξωτερικών της Ολλανδίας θα γνωστοποιεί στα Κράτη Μέλη της Συνδιασκέψεως, καθώς και στα Κράτη που θα προσχωρήσουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31:

1. τις υπογραφές, επικυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 30·

2. την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας Συμβάσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35·

3. τις προσχωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 31 και την ημερομηνία από την οποία θα παράγουν αποτελέσματα·

4. τις δηλώσεις επεκτάσεως που προβλέπονται στο άρθρο 32 και την ημερομηνία από την οποία θα παράγουν αποτελέσματα·

5. τις αντιρρήσεις στις προσχωρήσεις και στις επεκτάσεις που προβλέπονται στα άρθρα 31 και 32·

6. τις δηλώσεις που μνημονεύονται στα άρθρα 25 και 32.

7. τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 36·

8. τις επιφυλάξεις που προβλέπονται στα άρθρα 26 και 34 και την ανάκληση των επιφυλάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 34.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στη Χάγη, στις 2 Οκτωβρίου 1973 σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα Τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το αντίτυπο αυτό θα κατατεθεί στα αρχεία της Κυβερνήσεως των Κάτω Χωρών και κυρωμένο αντίγραφό του θα διαβιβασθεί δια της διπλωματικής οδού σε καθένα από τα Κράτη που ήταν Μέλη της Συνδιασκέψεως της Χάγης του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου κατά τη 12η σύνοδό της.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 35 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 25 Ιουλίου 2003

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ — **Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ — **Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 28 Ιουλίου 2003

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http: www.et.gr – e-mail: webmaster @ et.gr

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και λοιπών Φ.Ε.Κ.: 210 527 9000-4
Φωτοαντίγραφα παλαιών ΦΕΚ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΑΡΝΗ 8 - Τηλ. (210)8220885 - 8222924
Δωρεάν διάθεση τεύχους Προκηρύξεων ΑΣΕΠ αποκλειστικά από Μάρνη 8

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227	**(2310) 423 956**	**ΛΑΡΙΣΑ** - Διοικητήριο	**(2410) 597449**
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63	**(210) 413 5228**	**ΚΕΡΚΥΡΑ** - Σαμαρά 13	**(26610) 89 157**
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327	**(2610) 638 109**		**(26610) 89 105**
	(2610) 638 110	**ΗΡΑΚΛΕΙΟ** - Πλ. Ελευθερίας 1	**(2810) 396 409**
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο	**(26510) 87215**	**ΛΕΣΒΟΣ** - Αγ. Ειρήνης 10	**(22510) 37 181**
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1	**(25310) 22 858**		**(22510) 37 187**

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:
- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 40 σελίδες 1 euro.
- Για τα ΦΕΚ από 40 σελίδες και πάνω η τιμή προσαυξάνεται κατά 0,05 euro για κάθε επιπλέον σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	Περίοδος	EURO
Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	Μηνιαίο	60
Α΄ και Β΄	3μηνιαίο	75
Α΄, Β΄ και Δ΄	3μηνιαίο	90
Α΄	Ετήσιο	180
Β΄	Ετήσιο	210
Γ	Ετήσιο	60
Δ΄	Ετήσιο	150
Παράρτημα	Ετήσιο	75

Τεύχος	Περίοδος	EURO
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	Ετήσιο	75
Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.)	Ετήσιο	75
Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	Ετήσιο	75
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	75
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	75

Η τιμή πώλησης του Τεύχους Α.Ε. & Ε.Π.Ε. σε μορφή CD - rom για δημοσιεύματα μετά το 1994 καθορίζεται σε 30 euro ανά τεμάχιο, ύστερα από σχετική παραγγελία.
Η τιμή διάθεσης φωτοαντιγράφων ΦΕΚ 0,15 euro ανά σελίδα

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

	Σε έντυπη μορφή		Από το Internet	
Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512
	euro	euro	euro	euro
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	205	10,25	176	8,80
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	293	14,65	205	10,25
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	293	14,65	147	7,35
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	147	7,35	88	4,40
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	30	1,50	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δελτίο Εμπορικής και Βιομ/κής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	59	2,95	30	1,50
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.054	102,70	587	29,35
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	205	10,25	88	4,40
Α΄, Β΄ και Δ΄			352	17,60

Το κόστος για την ετήσια συνδρομή σε ηλεκτρονική μορφή για τα προηγούμενα έτη προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του έτους 2003 κατά 6 euro ανά έτος παλαιότητας και κατά τεύχος

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ που δίνουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσοστού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι την 31ην Δεκεμβρίου κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ